

Ved lovforslagets 1. behandling i folketinget lagde *Peter Nielsen* (S) vægt på, at forslaget var led i en videregående skatterreform, hvoraf næste led, kildeskatteforslaget, ville blive fremsat i folketinget i den følgende uge. Det var hensigten med skattereformen at nå frem til et skattesystem, der bedre end det tidligere system passede til velstandssamfundet. Der kunne være betænkeligheder ved, at merværdiafgiften også skulle ramme fødevarer, og derfor måtte en del af provenuet anvendes til sociale kompensationer. Der havde været forslag fremme om, at man i stedet for merværdiafgiften skulle indføre en detailomsætningsafgift, men han var bange for, at dette kunne komme til at skade eksporten. Kasserabat, bonus og dividende skulle efter lovforslaget belægges med afgift. Hvis det var teknisk muligt at ændre dette, så han gerne en sådan ændring. Det kunne skabe uretfærdighed, hvis kommunerne måtte forhøje de almindelige kommuneskatter for at skaffe dækning for den merværdiafgift, der ville blive lagt på deres indkøb til skoler, hospitaler, administration m. v., og dette spørgsmål måtte undersøges nærmere under udvalgsbehandlingen.

Henry Christensen (V) erkendte, at der i principperne i lovforslaget var væsentlige fordele. Det måtte dog undersøges nøje, om ikke løsningen af den administrative opgave ville være forbundet med for store vanskeligheder. Dette gjaldt naturligvis specielt i relation til de virksomheder, som ikke i forvejen havde haft opfordring til at indrette sig med et eller andet regnskabssystem. Det måtte i forbindelse hermed overvejes, om andre muligheder, f. eks. detailledsavgift, måtte foretrækkes. Med hensyn til det skattepolitiske sigte fandt han ikke regeringens oplæg tilstrækkeligt betryggende. Merværdiafgiften måtte gennemføres på et sådant tidspunkt i det ene finansår, at skattereformvirkningerne kunne komme i hvet fald i det næste finansår. Der måtte være samtidighed i principbeslutningerne.

Også *Knud Thomsen* (KF) fandt principperne i lovforslaget hensigtsmæssige. Han lagde i denne forbindelse vægt på, at hele vareområdet var inddraget under afgiftspligten, og han forudså, at det efterhånden ville blive nødvendigt at inddrage flere og flere former for ydelser under loven. Især for de mindre virksomheder ville den administrative byrde imidlertid blive betydelig, og der måtte tages lempeligt på disse virksomheder ved afgiftens indførelse. De mange detaljer måtte overvejes i udvalget, således f. eks. spørgsmålet om tilpasning af punktskatterne og spørgsmålet om importørernes stilling. Spørgsmålet om indpasningen af merværdiafgiften i det bestående skattesystem måtte i høj grad behandles ud fra politiske aspekter, og det var en afgørende forudsætning for det konservative folkepartis støtte, at der kunne opnås tilfredsstillende resultater med hensyn til omlægningen af den øvrige beskatning.

Baunsgaard (RV) fandt det rigtigt at lægge hovedvægten på